

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417209261
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417209261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu INT-COR spol. s r.o., so sídlom Haličská 76, 984 03 Lučenec, IČO: 36023876, zastúpeného Mgr. Petrom Mesárošom, advokátom so sídlom Bottova 34, 949 01 Nitra, proti žalovanému E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom S. I. XX, XXX XX P., zastúpenému Mgr. Milošom Čičmancom, advokátom so sídlom Štefánska 3793/22, 058 01 Poprad, o zaplatenie 2.344,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Csp/123/2017-199 zo dňa 03. decembra 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 335,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 14.10.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (časť prvého výroku) **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.009,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 14.10.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (časť prvého výroku) a vo výroku o trovách konania (tretí výrok) **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .
- III. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým svedkovi Ernestovi Pusztaiovi priznal svedočné v rozsahu 100% voči žalovanému (druhý výrok) **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 03. decembra 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.344,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počítaným od 14.10.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). Svedkovi L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: S. XXX priznal svedočné v rozsahu 100% voči žalovanému (druhý výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 100% trov konania (tretí výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bola náhrada škody podľa § 427 ods. 1 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo výške 2.344,44 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne odo dňa doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovaný dňa 19.08.2015 zapríčinil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu (ktoré nie je predmetom uplatneného nároku) aj k inej škode spolu vo výške 2.344,44 eur požadovanej v tomto súdnom konaní. Táto suma pozostáva z 250,- eur bez DPH za polep autoreklamy na poškodenom motorovom vozidle, zo 138,30 eur bez DPH za opravu vysávača FESTOOL, sumy 48,05 eur bez DPH za opravu kotúčovej píly, sumy 212,53 eur bez DPH za odťah poškodeného motorového vozidla, sumy 1.375,- eur bez DPH za nájom náhradného motorového vozidla počas doby, po ktorú nemohol žalobca užívať svoje motorové vozidlo, 57,- eur bez

DPH za remontáž GPS systému v poškodenom motorovom vozidle; sumy 14,- eur bez DPH za mesačnú diaľničnú známku, zo 135,- eur bez DPH za poškodený výrobok žalobcu, sumy 54,56 eur ako náhrady mzdy za dvoch zamestnancov (H. W., L. H.), ktorí sa nachádzali v poškodenom motorovom vozidle a sumy 60,- eur za náhradné motorové vozidlo vyslané pre zamestnancov k miestu dopravnej nehody. Proti platobnému rozkazu okresného súdu sp.zn. 5Csp/123/2017 zo dňa 10.10.2017 podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobca nepreukázal oprávnenosť uplatneného nároku. Žalovaný mal uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spoločnosti OBCHODNÁ POISŤOVACIA A ZAISŤOVACIA SPLOČNOSŤ ASTRA S.A., pobočka poisťovne z iného členského štátu, ktorá stratila povolenie na prevádzkovanie svojej činnosti a z toho dôvodu nedošlo k poistnému plneniu. Žalovaný tvrdil, že žaloba nepreukázala porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť. Faktúry, ktoré žalobca v spore predložil, nemožno považovať za právny titul pre uplatnenie náhrady škody, nakoľko sú len účtovným a daňovým dokladom. Okresný súd platobný rozkaz zrušil uznesením zo dňa 13.11.2017 zrušil.

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi dopravnou nehodou zo dňa 19.08.2015 je v zmysle ustanovenia § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) daná, nakoľko za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky zodpovedá aj iný prevádzkovateľ (t. j. taký, ktorý nevykonáva dopravu) motorového vozidla. Z upovedomenia Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, Krajského dopravného inšpektorátu, Diaľničného oddelenia PZ Žiar nad Hronom zo dňa 29.07.2017 vyplynulo, že dňa 19.05.2015 (správne má byť uvedené 19.08.2015, pozn. odvolacieho súdu) sa stala dopravná nehoda na rýchlostnej ceste R1 v km 91,00 v smere jazdy od Novej Bane na Hronský Beňadik, ktorú zavinil O. E. F. (žalovaný) ako vodič osobného motorového vozidla zn. Renault Fluence EČV ZH XXX BG; účastníkom dopravnej nehody bol aj vodič dodávkového motorového vozidla zn. Fiat Ducato EČV LC XXX BY H. W.. Žalovanému bola za spôsobenie dopravnej nehody uložená bloková pokuta. To, že dopravnú nehodu spôsobil žalovaný, vyplýva podľa okresného súdu aj z jeho konania - riešenia poisťnej udalosti u jeho poisťovateľa.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval pasívnu legitímáciu žalovaného. Sporným nebolo, že žalovaný bol povinne zmluvne poistený v spoločnosti OBCHODNÁ POISŤOVACIA A ZAISŤOVACIA SPOLOČNOSŤ ASTRA S.A., pobočka poisťovne z iného členského štátu, ktorá stratila povolenie na prevádzkovanie činnosti na základe rozhodnutia Úradu pre dohľad nad finančným trhom v Rumunsku, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2015. V zmysle zákona č. 136/195 o poistení a zaistení v Rumunsku v znení neskorších predpisov záväzky z poistných zmlúv budú hradené z garančného fondu v Rumunsku. Ku dňu rozhodovania súdu garančný fond Rumunska poistné plnenie neplnil.

1.3. Žalobca podľa záveru okresného súdu preukázal protiprávny úkon žalovaného (zapríčinenie dopravnej nehody), spôsobenie škody žalobcovi aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Podľa skutkového záveru okresného súdu žalobcom uplatnená škoda v celkovej výške 2.344,44 eur pozostáva z viacerých v žalobe uvedených škôd.

1.3.1. Okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti žaloby o náhradu škody 250,- eur za polep autoreklamy na poškodenom motorovom vozidle. Nebolo sporné, že na motorovom vozidle žalobcu, poškodenom žalovaným pri dopravnej nehode, bola v čase dopravnej nehody nalepená autoreklama, ktorá bola v dôsledku dopravnej nehody zničená. Žalobca preukázal faktúrou č. 282011 zo dňa 27.05.2011, že mu dodávateľ KEART L. P., A. dodal polep autoreklamy v cene 250,- eur bez DPH. Výpisom z účtu žalobca preukázal, že uvedenú sumu dňa 14.06.2011 zaplatil (300,- eur vrátene DPH). Okresný súd bol toho názoru, že žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným vznikla škoda za polep autoreklamy spočívajúca v zmenšení jeho majetku. Následky tejto majetkovej ujmy možno odstrániť peňažným plnením. Ak by nedošlo k dopravnej nehode, nemusel by žalobca tento výdaj znovu vynakladať. Pri úplnom zničení veci skutočná škoda spočíva v celej hodnote veci. Ide o reálne náklady, keďže žalobca si polep autoreklamy musel znovu zabezpečiť. Uvedená majetková ujma vznikla žalobcovi už samotným zničením autoreklamy. Výška škody predstavuje majetkové hodnoty, ktoré musí žalobca vynaložiť na uvedenie do pôvodného stavu, konkrétne kúpou nového polepu autoreklamy bez ohľadu na to, či už finančné prostriedky reálne vynaložil.

1.3.2. Nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 138,30 eur za opravu vysávača FESTOOL súd prvej inštancie považoval za dôvodný a aj v tejto časti žalobe vyhovel. Z výpovede konateľa žalobcu J. G. vyplynulo, že na vysávači nachádzajúcom sa v poškodenom motorovom vozidle žalobcu bol pri

dopravnej nehode rozbitý vonkajší obal, ktorý sa ako náhradný diel už zadovážiť nedal. Tieto tvrdenia potvrdil aj svedok M.W., ktorý bol ako vodič motorového vozidla priamo účastný dopravnej nehody. Potvrdil, že vysávač bol vkladný do motorového vozidla ako nepoškodený. Žalobca svoje tvrdenie o poškodení vysávača pri dopravnej nehode spôsobenej žalovaným aj to, že bol pred dopravnou nehodou nepoškodený preukázal aj výsluchom svedka L. H. (zamestnanec žalobcu), ktorý bol prítomný pri dopravnej nehode ako spolujazdec. Spoločnosť Fachman-EH Hobby, s.r.o., Bratislava faktúrou č. 1500201163 zo dňa 11.09.2015 vyfakturovala za opravu vysávača FESTOOL sumu 165,96 eur vrátane DPH, bez DPH sumu 138,30 eur. Žalobca čiastku 165,95 eur za opravu vysávača zaplatil dňa 24.09.2015. Vznikla mu škoda, ktorá spočíva v zmenšení jeho majetku o uplatnenú sumu 138,30 eur (bez DPH).

1.3.3. Výpoveďou žalobcovho konateľa E. G. bolo preukázané poškodenie (dolámanie bočného krytu) kotúčovej píly, ktorá bola v čase dopravnej nehody v motorovom vozidle. Jej vloženie ako nepoškodenej do motorového vozidla potvrdili svedkovia H. W. a L. H., ktorý potvrdil aj jej poškodenie pri dopravnej nehode. Faktúrou č. 1500201228 zo dňa 25.9.2015 žalobcovi spoločnosť Fachman-EH Hobby, s.r.o., Bratislava fakturovala za opravu kotúčovej píly sumu 57,66 eur vrátane DPH, bez DPH 48,05 eur. Žalobca výpisom z účtu preukázal, že za opravu kotúčovej píly zaplatil dňa 07.10.2015 sumu 57,66 eur vrátane DPH. Vznikla mu škoda spočívajúca v zmenšení jeho majetku o sumu 48,05 eur (bez DPH), preto okresný súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

1.3.4. Sporným nebolo, že pri dopravnej nehode spôsobenej žalovaným bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu Fiat Ducato EVČ LC XXXBY. Spoločnosť S.O.S. TEAM NITRA s.r.o., odťahová služba ako dodávateľ faktúrou č. 001285 vyfakturovala spoločnosti autosport Szilágyi, s.r.o., Lovinobaňa sumu 255,04 eur s DPH (212,53 eur bez DPH) za odťah motorového vozidla žalobcu. Žalobca okresnému súdu predložil aj príjmový pokladničný doklad a doklad o výbere z účtu, preukazujúce úhrady medzi uvedenými subjektmi. Spoločnosť autosport Szilágyi, s.r.o. Lovinobaňa faktúrou č. 2015601 vystavenou dňa 23.09.2015 vyfakturovala žalobcovi sumu 255,04 eur s DPH, čo je 212,53 eur bez DPH za odťah poškodeného motorového vozidla. Žalobca uhradil túto čiastku dňa 30.11.2018. Okresný súd dospel k záveru, že ide o škodu spočívajúcu v zmenšení majetku žalobcu, ktorá by nevznikla nebyť dopravnej nehody spôsobenej žalovaným a žalovanému uložil povinnosť jej zaplatať.

1.3.5. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe aj v časti o zaplatať náhrady škody vo výške 1.375,- eur za nájom náhradného motorového vozidla počas doby, po ktorú nemohol žalobca užívať svoje motorové vozidlo Fiat Ducato ev.č. LC XXXBY poškodené pri uvedenej dopravnej nehode. Žalobca preukázal výpoveďou konateľa žalobcu E. G., že nemal k dispozícii iné vlastné motorové vozidlo, do ktorého by sa zmestili aj diely o dĺžke 3,5 metra, nutné pre výkon práce. Predložil faktúru č.20150598 vystaviteľa autosport Szilágyi, s.r.o., Lovinobaňa zo dňa 22.09.2015, ktorou fakturoval žalobcovi sumu 1.650,- eur s DPH (1.375,- eur bez DPH) za požičanie náhradného motorového vozidla Fiat Ducato od 19.08.2015 do 21.09.2015. Žalobca predložil dôkaz o úhrade uvedenej sumy dňa 30.11.2018. Žalovaný v priebehu sporu súhlasil so zaplatať časti 750,- eur. Okresný súd konštatoval, že škodou je aj požičovné zaplatať za požičanie vozidla porovnateľného s poškodeným, ak prevyšuje výdavky spojené s využívaním vlastného auta. Škodu spočívajúcu v tom, že žalobca vynaložil vyššie náklady na požičanie motorového vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia žalovaným, je treba považovať za skutočnú škodu, ktorú je žalovaný ako škodca povinný uhradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Z predloženej faktúry je zrejmé, že žalobca si vypožičal rovnaké motorové vozidlo ako bolo jeho motorové vozidlo poškodené pri dopravnej nehode (Fiat Ducato) na čas od 19.08.2015 (správne má byť uvedené 19.08.2015, pozn. odvolacieho súdu) do 23.09.2015. Žalobca podľa súdu prvej inštancie preukázal, že si uplatnil náhradu škody za nájom náhradného motorového vozidla len v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov, o ktoré sa zmenšil žalobcov majetok.

1.3.6. Aj nárok žalobcu na zaplatať škody vo výške 57,- eur za remontáž GPS v poškodenom motorovom vozidle súd prvej inštancie považoval za dôvodný. Žalobca výpoveďou svojho konateľa E. G. preukázal, že išlo o GPS namontovanú vo vozidle žalobcu Fiat Ducato EČV LC XXX BY, slúžiacu na sledovanie jeho pohybu. Žalobca predložil faktúru č. 231312015 zo dňa 21.09.2015, ktorou mu spoločnosť Commander systems, s.r.o., Bratislava fakturovala za remontáž GPS sumu 68,40 eur vrátane DPH, 57,- eur bez DPH. Žalobca výpisom z účtu preukázal, že za remontáž GPS zaplatil dňa 07.10.2015

sumu 68,40 eur vrátane DPH. Vznikla mu škoda, ktorá spočíva v zmenšení jeho majetku o uplatnenú sumu 57,- eur (bez DPH).

1.3.7. Poškodené motorové vozidlo žalobcu bolo v čase dopravnej nehody opatrené diaľničnou značkou, ktorá sa stala v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným nepoužiteľná. Nárok žalobcu na zaplatenie škody vo výške 14,- eur za diaľničnú značku, ktorá bola v poškodenom motorovom vozidle žalobcu Fiat Ducato EČV LC XXX BY bol tiež dôvodný. Žalovaný namietol, že žalobca predložil doklad o zakúpení diaľničnej značky s dátumom 20.08.2015. Okresný súd uviedol, že žalobcovi vznikla škoda, nakoľko musel zakúpiť novú diaľničnú značku, logicky až po dopravnej nehode, lebo ňou musel opatriť iné motorové vozidlo, aby ho mohol užívať rovnako ako poškodené motorové vozidlo.

1.3.8. Okresný súd považoval za dôvodný aj nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 135,- eur za poškodený výrobok žalobcu (pracovnú dosku CORIAN), ktorý sa nachádzal v čase dopravnej nehody v poškodenom žalobcovom motorovom vozidle. Výpoveďou konateľa žalobcu E. G. bolo preukázané, že dopravnou nehodou došlo k poškodeniu tohto výrobku a výpoveďou konateľa žalobcu O. Q. J. bolo preukázané, že pracovná doska bola poškodená pri dopravnej nehode, nakoľko svedok ju prekladal z poškodeného motorového vozidla. Túto pracovnú dosku pôvodne viezli do Trnavy, kde pre dopravnú nehodu nedošli. Museli tam ísť na druhý deň a boli nútení zobrať so sebou ešte ďalšieho pracovníka, nakoľko poškodenie výrobku museli riešiť až na mieste. Svedok H. W. aj svedok L. H. potvrdili, že pracovná doska bola vkladná do motorového vozidla ako nepoškodená a bola poškodená pri dopravnej nehode. Výšku škody 135,- eur bez DPH žalobca preukázal kalkuláciou za opravu poškodeného výrobku; táto čiastka pozostáva zo sumy 95,- eur za materiál a sumy 40,- eur za prácu. K tvrdeniu žalovaného, že si žalobca mohol vykonať opravu poškodeného výrobku sám vo vlastnej réžii okresný súd uviedol, že žalobca opravu poškodeného výrobku vykonal sám, ale mal s ňou spojené tieto náklady. Ich vynaloženie nemôže byť na ťarchu žalobcu, nakoľko boli vynútené dopravnou nehodou, ktorú spôsobil žalovaný. Ak by k dopravnej nehode nedošlo, nedošlo by ani k poškodeniu prevážanej pracovnej dosky. Konkrétnu špecifikáciu nákladov za opravu žalovaný nerozporoval.

1.3.9. Súd prvej inštancie posúdil ako dôvodný nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 54,56 eur predstavujúcej náhradu mzdy dvoch zamestnancov (Peter W., L. H.), ktorí sa nachádzali v poškodenom motorovom vozidle. Nebolo sporné, že H. W. a L. H. boli na ceste do Trnavy za účelom realizácie zákazky. Z predložených výplatných pásov uvedených zamestnancov vyplynulo, že H. W. mal za mesiac august 2015 (kedy sa stala dopravná nehoda) celkovú cenu práce 817,48 eur a L. H. 887,23 eur. Títo zamestnanci nemohli vykonávať svoju prácu (montáž pracovnej linky v Trnave) z dôvodu dopravnej nehody spôsobenej žalovaným. Okresný súd uviedol, že nemožnosť výkonu pridelenej práce nemohla byť na ťarchu týchto zamestnancov v tom zmysle, že by im žalobca ako zamestnávateľ nezaplatil mzdu.

1.3.10. Nárok žalobcu na zaplatenie škody vo výške 60,- eur za náhradné motorové vozidlo vyslané po zamestnancov žalobcu k miestu dopravnej nehody okresný súd považoval tiež za dôvodný. Táto škoda vznikla v priamej súvislosti s dopravnou nehodou. Pokiaľ by k dopravnej nehode nedošlo, žalobca mohol ďalej pokračovať v jazde. Vznikla nutnosť premiestniť zamestnancov, ktorí boli účastní dopravnej nehody, náhradným motorovým vozidlom. Sporným nebolo, že žalobca svojím (náhradným) vozidlom EČV LC XXX FH prišiel pre zamestnancov, ktorí boli účastní dopravnej nehody, z jej miesta ich odviezol. Sporné tiež nebolo, že podľa technického preukazu malo auto spotrebu 5,9 l/100km a prešlo vzdialenosť 250 km. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovi by mala vzniknúť škoda len vo výške 16,51 eur, keďže priemerná cena PHM bola 1,119 eur/l, z čoho vychádza spotreba vo výške 14,75 l PHM zodpovedajúca sume 16,51 eur. Okresný súd uviedol, že okrem tejto čiastky žalobcovi vznikol nárok aj na paušálnu náhradu (0,183 eur/km), čo pri 250 km predstavuje 45,75 eur (0,183 x 250 km). Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu škody vo výške 62,26 eur (16,51 eur + 45,75 eur), z ktorej si uplatnil sumu 60,- eur.

1.4. Vzhľadom na omeškanie žalovaného okresný súd žalobcovi prisúdil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne (§ 517 ods.2 Občianskeho zákonníka). Žalobca si uplatnil úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, čiže odo dňa 14.10.2017, preto mu okresný súd uvedený úrok z omeškania priznal od tohto dátumu.

1.5. Rozhodnutie o trovách konania svedkov súd prvej inštancie zdôvodnil § 251, § 258 ods. 1 a 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018

vypočutý svedok L. H. si uplatnil svedočné. Okresný súd mu priznal svedočné 100 % voči žalovanému, ktorý bol neúspešnou stranou v spore. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

1.6. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie založil na ustanovení § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalobca bol v spore úspešný v plnom rozsahu, preto mu priznal náhradu trov konania 100 %. O jej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 C. s. p.).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g), h) C. s. p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Súdu prvej inštancie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) vytkol, že v poučení rozsudku je chybné uvedená informácia o tom, že odvolanie voči tretiemu výroku nie je prípustné.

2.2. V ďalšej časti odvolania odvolateľ prezentoval dôvody svojho nesúhlasu s prisúdením náhrady škody vo výške 2.344,44 eur súdom prvej inštancie žalobcovi.

2.2.1. Odvolateľ nesúhlasil s názorom okresného súdu, že žalobcovi patrí z titulu náhrady škody suma vynaložená na základe faktúry č. 282011 z 27.05.2011 za polep autoreklamy. Uviedol, že táto faktúra hovorí len o fakturácii za autoreklamu, neuvádza, že išlo o polep reklamy na poškodenom motorovom vozidle. Faktúra bola vystavená a uhradená 4 roky pred dopravnou nehodou, preto podľa odvolateľa nemôže slúžiť ako podklad pre vyčíslenie skutočnej škody, ktorou je potrebné rozumieť majetkovú ujmu spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného. Relevantná je zásada v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny veci v čase poškodenia. Keďže sa škoda vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov potrebných na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Ocenenie v účtovnej evidencii môže slúžiť len ako pomôcka, ak bežnú cenu veci nemožno zistiť obvyklým spôsobom (R 27/1977). Podľa žalovaného sa má pri výpočte výšky škody vychádzať z ceny za polep reklamy v čase vzniku škody, ktorá už bola účtovne odpísaná, resp. žalobca mal predložiť faktúru a výpis o úhrade za obstaranie nového polepu reklamy na nové motorové vozidlo, ktoré si podľa všetkého zadovážil po dopravnej nehode. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní 03.12.2018 uviedol, že táto položka mohla byť účtovne skutočne odpísaná, avšak žalobcovi v súvislosti s dopravnou nehodou vznikli náklady na nové obstaranie, čo v konaní žalobcom ako nositeľom dôkazného bremena na preukázanie škody a jej výšky preukázané nebolo. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie faktúry predložené žalobcom nepovažoval za relevantné, nakoľko išlo len o účtovné, resp. daňové doklady, nie o reálne uhradené a žalobcom vynaložené náklady predstavujúce reálny úbytok jeho majetkových hodnôt.

2.2.2. K priznaniu náhrady škody vo výške 138,30 eur za opravu vysávača zn. FESTOOL a 48,05 eur za opravu poškodenej kotúčovej píly, ktoré sa nachádzali v poškodenom motorovom vozidle žalovaný uviedol, že predpokladom úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody je nielen porušenie právnej povinnosti a vznik škody, ale aj bezpečne preukázaná príčinná súvislosť medzi nimi. Podľa odvolateľa z výsluchu svedkov nevyplývala existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Svedkovia G. a H. uviedli, že poškodenie zistili až v servise po kontrole motorového vozidla a veci v ňom, preto nemožno jednoznačne a bezpečne tvrdiť, že boli poškodené pri dopravnej nehode, nie napr. pri odtiahnutí poškodeného motorového vozidla alebo pri manipulácii s ním. Vyjadrenie účastníkov dopravnej nehody označil za nepostačujúce, poisťovne napr. vyžadujú fotodokumentáciu. Žalobca predložil fotodokumentáciu len vo vzťahu k poškodenému výrobku CORIAN. Odvolateľ nevie jednoznačne určiť, či veci boli v poškodenom motorovom vozidle dostatočne uložené a zabezpečené pred prípadným nárazom alebo poškodením. Žalobca predložil len oznámenie o výške poisťového plnenia z havarijného poistenia od poisťovne UNIQA, avšak nie je zrejme ktoré položky škody boli poisťovateľom uhradené a z akých skutočností poisťovateľ vychádzal.

2.2.3. K náhrade škody 212,53 eur za odtiahnutie poškodeného motorového vozidla odvolateľ uviedol, že podľa svedka O.. J. J. (výpoveď na pojednávaní 24.10.2018) odtiahnutie poškodeného motorového vozidla uhradila spoločnosť autosport Szilágyi, s. r. o., lebo kolega nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu a následne na to bola suma uhradená servisom. Súčasťou spisu je však len faktúra č. 001285, ktorou spoločnosť S.O.S. TEAM Nitra, s. r. o. fakturovala spoločnosti autosport Szilágyi, s. r. o. odtiahnutie motorového vozidla. V súdnom spise sa nenachádza doklad o úhrade (výber hotovosti z pokladne) servisom odťahovej služby a príjmový pokladničný doklad o prijatí uvedenej hotovosti zo strany spoločnosti S.O.S. TEAM Nitra, s. r. o. (nie výpis z bankového účtu, ako sa uvádza v bode 13. rozsudku okresného súdu). Žalobca na pojednávaní dňa 03.12.2018 predložil príkaz na úhradu vyhotovený viac ako 3 roky po dopravnej nehode (z 30.11.2011) sumy bez DPH uplatnenej za odtiahnutie poškodeného motorového vozidla na základe faktúry č. 20150601239015 a 2 dni po obdržaní vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného z 27.11.2018. Tento doklad má informatívny charakter, nepreukazuje reálne odpísanie finančných prostriedkov z účtu žalobcu a pripísanie na účet servisom. Tento nárok nemožno považovať za dôvodný, nakoľko podľa žalovaného v čase podania žaloby k reálnemu úbytku - zmenšeniu majetku poškodeného nedošlo.

2.2.4. Odvolateľ k náhrade škody vo výške 1.375,- eur za nájom náhradného motorového vozidla počas doby, po ktorú nemohol žalobca používať svoje motorové vozidlo uviedol, že žalobca až na pojednávaní dňa 03.12.2018 predložil príkaz na úhradu z 30.11.2013, ktorým malo dôjsť k úhrade za nájom náhradného motorového vozidla poskytnutého servisom. Až zaplatením nájomného sa zmenšil existujúci majetkový stav žalobcu. Skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo, nie predloženie účtovného, daňového dokladu faktúry. Skutočná škoda (úbytok majetkových hodnôt) môže žalobcovi vzniknúť až zaplatením dlhu. Ani vykonateľné súdne rozhodnutie ukladajúce povinnosť na plnenie sa neprejaví v majetkovom stave žalobcu. Až plnením dlžníka vzniká žalobcovi ujma na majetku. Aj v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 467/2013 zo dňa 17.02.2016 škoda nevzniká dlžníkovi dovtedy, kým svojmu veriteľovi dlžnú čiastku nezaplatil. Existencia neuspokojenej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi nie je škodou. Ak škoda spočíva v povinnosti zaplatiť peňažnú sumu, možno priznať jej náhradu iba vtedy, ak táto peňažná suma už bola zaplatená a dlh vyrovnaný. Do tejto doby poškodenému škoda nevznikla alebo nedošlo k úbytku jeho majetkových hodnôt, pretože jeho majetok sa nezmenšil (Rc 14/2005). V prípade nájmu náhradného vozidla ide o skutočnú škodu, ak dôjde k zaplateniu nákladov, ktoré poškodenému vznikli. Podľa odvolateľa sa dá predpokladať, že faktúry za odtiahnutie motorového vozidla a nájom náhradného vozidla boli reálne uhradené 30.11.2018, teda v čase podania žaloby nemožno hovoriť o škode a žalobca si ju nemohol reálne uplatňovať. Úhrady boli realizované viac ako 3 roky po udalosti, z ktorej škoda vznikla, žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku na náhradu škody za nájom motorového vozidla a odtiahnutie poškodeného vozidla. Poukázal tiež na potrebu skúmania účelnosti a odôvodnenosti vynaloženia finančných prostriedkov na nájom náhradného motorového vozidla. Z vykonaného dokazovania podľa neho nie je zrejmá úvaha súdu, ktorou sa spravoval, keď tvrdí, že zo strany žalobcu ide o nutne a účelne vynaložené náklady. V odôvodnení rozsudku len konštatuje predloženie faktúry za nájom náhradného vozidla a jej úhradu dňa 30.11.2018 a to, že škodou je aj požičovne zaplatené za požičanie vozidla porovnateľného s poškodeným, ak prevyšuje výdavky s využívaním vlastného auta, pričom žalobca si zapožičal auto rovnakého druhu na určitý čas od 19.08.2015 do 23.09.2015. Odvolateľ podotkol, že žalobca mal motorové vozidlo podľa faktúry č. 20150598 v nájme do 21.09.2015. Citoval z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3MCdo 3/2015 z 28.06.2016, ktoré sa zaoberá rozsahom náhrady škody pri prenajatom náhradnom vozidle. Rozsah tejto náhrady je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach, nemôže byť ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami a je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Skutočnú škodu treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška náhrady škody nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale skutočná škoda je limitovaná účelne vynaloženou čiastkou. Podľa odvolateľa je potrebné nutnosť a účelnosť nákladov skúmať vzhľadom na primeranosť nájomného a dobu nájmu, pričom pri totálnej škode nárok na náhradné vozidlo zaniká dňom nasledujúcim po oznámení poisťovne o výške poisťného plnenia a totálnej škode. Skutočne účelné náklady sú iba náklady, ktoré predstavujú rozdiel medzi nákladmi, ktoré by mal poškodený na prevádzku svojho motorového vozidla a nákladmi za prenájom motorového vozidla. Medzi prevádzkové náklady možno zaradiť pohonné hmoty, servisné náklady, pneumatiky a ich najväčšiu časť predstavuje amortizácia (takmer 50% celkových prevádzkových nákladov). V návrhu zo dňa 15.08.2018 žalovaný navrhol, aby žalobca predložil hodnoverný dôkaz preukazujúci nevyhnutnosť a účelnosť použitia náhradného vozidla aj jeho využitie na podnikateľské účely, napr. protokolom o prevzatí a odovzdaní motorového vozidla s uvedením počtu najazdených km, knihou jázd a pod., čo

žalobca nepredložil, ani nepreukázal. Na začiatku pojednávania 24.10.2018 žalovaný navrhol úhradu čiastky 750,- eur ako mimosúdnu dohodu v čase, keď nemal vedomosť o neuhradení nákladov za nájom náhradného motorového vozidla žalobcom, resp. len o úhrade DPH. Za zarážajúcu označil skutočnosť, že žalobca očakával uhradenie faktúr za nájom náhradného vozidla a jeho odtiahnutie od poisťovne.

2.2.5. Odvolateľ nesúhlasil so záverom okresného súdu, že spornou nebola skutočnosť, že poškodené motorové vozidlo bolo v čase konania opatrené diaľničnou známkou, ktorá bola v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným nepoužiteľná; uviedol, že táto skutočnosť v spore nebola prejednávaná. Z toho, že si žalobca v konaní neuplatňoval nárok na úhradu nákladov za zničenie diaľničnej známky, resp. na nákup novej, použitej na nové motorové vozidlo, možno dôvodne predpokladať, že diaľničná známka nebola poškodená a bola použitá na nové motorové vozidlo, ktoré si žalobca zadovážil a mohla byť použitá aj na náhradné motorové vozidlo. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody, a to nákladov na nákup mesačnej diaľničnej známky zakúpenej deň po dopravnej nehode, t. j. 20.08.2015, ktorou malo byť opatrené náhradné motorové vozidlo. Žalobca podľa odvolateľa nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Samotná kúpa diaľničnej známky nepreukazuje priamu súvislosť so škodovou udalosťou. Z ničoho nevyplýva, že bola kupovaná na náhradné motorové vozidlo a bola naň skutočne použitá. Náhradné motorové vozidlo bolo podľa faktúry za jeho nájom poskytnuté žalobcovi už v deň dopravnej nehody 19.08.2015 a doklad o úhrade diaľničnej známky je z 20.08.2015. Ak nebolo opatrené diaľničnou známkou, je logické predpokladať, že pri jeho prebraní cestou zo servisu vyvstala potreba diaľničnú známku zakúpiť, prípadne mohla byť použitá diaľničná známka z poškodeného motorového vozidla, ktorá ako škoda v konaní nebola uplatňovaná.

2.2.6. Odvolateľ tvrdil nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a škodovou udalosťou aj v prípade nároku na náhradu škody za opravu poškodeného materiálu. Žalobca predložil vyčíslenie nákladov vynaložených na opravu poškodeného materiálu, spočívajúcich vo zvýšených nákladoch, ktoré by inak nevynaložil. Aj keď žalobca vykonal opravu vo vlastnej réžii, nemožno automaticky uviesť, že mal spojené vyššie uvedené náklady v podobe 95,- eur za materiál a 40,- eur za prácu. Tieto položky neboli vykalkulované a zdokladované bez pochybnosti ich skutočného vynaloženia tak, aby predstavovali reálny úbytok majetku žalobcu.

2.2.7. K položkám 57,- eur za remontáž GPS systému, 54,56 eur za náhradu mzdy za dvoch zamestnancov a 60,- eur za náhradné vozidlo pre zamestnancov k dopravnej nehode odvolateľ uviedol, že v konaní nebolo preukázané, čo pokrývala škoda hradená z havarijného poistenia žalobcu. Remontáž GPS systému, náhradu mzdy zamestnancom či náhradné motorové vozidlo pre zamestnancov odvolateľ nepovažuje za škodu, ktorá má povahu osobitnej prevádzky motorového vozidla v zmysle § 427 OZ. Skutočnosť, že ku škode došlo v dopravnom prostriedku v priebehu trvania prepravy sama osebe neznamena, že ide o škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Náklady na náhradu mzdy zamestnancov W.ho a H.a nie sú podľa odvolateľa skutočnou škodou. Mzda je odmena za vykonanú prácu, medzi dopravnou nehodou a uhradením mzdy zamestnancom odmeňovaným fixným základným platom neexistuje príčinná súvislosť. Vyplatením pravidelnej mesačnej mzdy zamestnancom, aj keď boli účastní dopravnej nehody, nedošlo k zmenšeniu majetku žalobcu. Žalobca bol povinný svojim zamestnancom mesačnú pravidelnú mzdu v zmysle Zákonníka práce a platnej pracovnej zmluvy vyplácať bez ohľadu na to, či škodová udalosť nastala, alebo nie. Podľa okresného súdu je nárok na náhradu mzdy opodstatnený, pretože pracovníci nemohli pridelenú prácu vykonať v dôsledku konania žalovaného. Nie je tiež zrejmé, z čoho súd prvej inštancie pri výške sumy vychádzal, z čoho táto pozostáva. Svedok O.. Q. J. sa k výpočtu nároku na náhradu mzdy nevedel vyjadriť s odkazom, že výpočet robilo účtovné oddelenie. V celkovej cene práce, zistenej súdom prvej inštancie podľa výplatných pásov zamestnancov sumou 887,23 eur sú zahrnuté aj prémie, náhrady za dovolenku, odmena a podobne, preto podľa odvolateľa nemôže byť základom pre výpočet náhrady za neodpracovanú mzdu. Z výsluchu svedkov vyplynulo, že zamestnanci v čase dopravnej nehody smerovali na výkon práce do Trnavy, kde nedorazili v dôsledku dopravnej nehody. Žalobca si uplatnil aj nárok na vyslanie náhradného vozidla, teda zamestnanci mohli v daný deň práce pridelené žalobcom vykonať. Rovnako dopravná nehoda zavinená žalovaným neznamena, že po zvyšok dňa práca zamestnancom žalobcom pridelená byť nemohla. Likvidácia dopravnej nehody netrvala celý deň. Na ťarchu žalovaného nemôže byť pričítaná súbežne škoda za náhradu mzdy zamestnancov, za náhradné motorové vozidlo aj za nájom náhradného vozidla od 19.08.2015, nakoľko ide o nároky, ktoré sa vzájomne prelínajú.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že obsahuje citácie § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g), h) C. s. p., ktoré vzájomne nekorešponujú a vzájomne nesúvisia. Žalovaný riadne právne zdôvodnenie odvolacích dôvodov v odvolaní neuviedol. Zdôraznil, že dôvodom odvolania nie je nespokojnosť odvolateľa s rozhodnutím súdu, resp. s procesným postupom, prípadne, že procesný postup konajúceho súdu, resp. meritórne rozhodnutie nie je v súlade s predstavami odvolateľa. Doplnenie odvolacích dôvodov je prípustné v zmysle § 365 ods. 3 C. s. p. iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

3.1. Skutočnosť, že konajúci súd nevykoná všetky stranou sporu navrhnuté dôkazy nie je sama osebe odvolacím dôvodom a porušením procesných ustanovení. Je právomocou súdu rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie. Nie je zrejmé, ktoré dôkazy navrhnuté žalovaným údajne nemal konajúci súd vykonať. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní 03.12.2018 uviedla, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Zavinenie dopravnej nehody zo dňa 19.08.2015 žalovaným, pri ktorej bol poškodený žalobca, nebolo sporné. Je daná príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a vzniknutou škodou utrpenu žalobcom. Poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 5Cz 39/1965, podľa ktorého v rade vzájomne súvisiacich príčin, ktorú spôsobujú určitý následok, nie sú všetky príčiny rovnako významné. Niektoré z nich sú dôležitejšie a pre určitý následok rozhodujúce, iné sú menej významné, ale pre určitý následok nutné, ďalšie sú podružné, pre následok nevýznamné. Posúdenie, ktoré príčiny sú hlavné a ktoré podružné je vecou hodnotenia všetkých okolností konkrétneho prípadu. Ak je protiprávny úkon jednou z hlavných príčin skutočne vzniknutej škody, je daná príčinná súvislosť medzi ním a vzniknutou škodou. Dopravná nehoda zavinená žalovaným je hlavnou príčinou škody vzniknutej žalobcovi, preto je daná príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a vzniknutou škodou. Skúmanie príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou a je jednoznačné, že škoda vznikla v priamej a príčinnej súvislosti so vzniknutou dopravnou nehodou. Ak by nedošlo k dopravnej nehode, žalobcovi by nevznikla škoda. Svedkovia potvrdili, že k poškodeniu pily, vysávača, tovaru a vecí nachádzajúcich sa vo vozidle došlo pri dopravnej nehode.

3.2. K argumentácii žalovaného, že podľa jeho názoru nedošlo k úhrade nákladov potrebných na uvedenie vecí do pôvodného stavu, žalobca zopakoval svoje tvrdenia z konania pred súdom prvej inštancie. Poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo 3010/2006 z 23.09.2008, v zmysle ktorého majetková ujma vzniká vlastníčkovi už samotným poškodením, stratou alebo zničením veci. Výška škody potom predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu bez ohľadu na to, či finančné prostriedky na opravu veci boli skutočne vynaložené alebo nie a či poškodená vec bola opravená alebo nie. Ide len o jeden zo spôsobov stanovenia výšky náhrady škody; ďalším spôsobom stanovenia jej výšky je zistenie hodnoty poškodenej veci v porovnaní s jej hodnotou pred poškodením. Iný spôsob určenia výšky náhrady nie je uplatnením iného skutkovo odlišného nároku, ale po skutkovej stránke ide o identický nárok na náhradu za poškodenie veci. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že na vznik škody nie je rozhodujúci okamih úhrady nákladov. Skutočnou škodou v zmysle rozhodnutia R 55/1971 sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. V zmysle R III/1967 je skutočnou škodou aj ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu, prípadne vo vyvážení dôsledkov plynúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu do predošlého stavu.

3.3. Otázka úhrady nákladov za nájom motorového vozidla je otázkou medzi poškodeným a prenajímateľom. Tento zmluvný vzťah nemá vplyv ani žiadnu právnu relevanciu na vznik škody. Čas úhrady tohto záväzku poškodeného voči prenajímateľovi je vecou ich dohody. Poukázal na § 442 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda. Touto je potrebné v zmysle rozhodnutia NS ČR sp. zn. 1Cz 86/1990 rozumieť aj škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na požičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol použiť v dôsledku poškodenia. Skutočnú škodu je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Zmenšením majetku poškodeného sa rozumejú aj náklady súvisiace so zapožičaním náhradného vozidla.

3.4. Uvedením veci do predošlého stavu nedôjde k zhodnoteniu technického stavu, čo potvrdzuje rozhodnutie NS ČR sp. zn. 1Cz 82/1988, v zmysle ktorého pri stanovení výšky náhrady škody spôsobenej na veci treba vychádzať z nákladov (ich ceny), ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Výšku škody nemožno robiť závislú na tom, či poškodený, ktorý si poškodenú

vec opravuje, vykoná opravu sám alebo nie, ako a za aké ceny obstará náhradné diely a podobne. V rozhodnutí Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 11C/177/2009 sa uvádza: „Pokiaľ obnovenie pôvodného stavu nie je možné inak, než použitím nových náhradných dielov a oprava bola vykonaná účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, nie je možné ani spravodlivé prenášať povinnosť na náhradu nákladov škodovej udalosti na poškodeného a neodôvodnene ho znevýhodňovať oproti škodcovi.“ V zmysle rozhodnutia NS ČR sp. zn. 25Cdo 3010/2006 z 23.09.2008 majetková ujma vzniká vlastníčkovi už samotným poškodením veci. Výška škody predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu bez ohľadu na to, či finančné prostriedky boli skutočne vynaložené alebo nie a či poškodená vec bola alebo nebola opravená. V zmysle § 217 ods. 1 C. s. p. je právne bezvýznamné, kedy nastala skutočnosť, ktorá sa má preukázať predloženým listinným dôkazom, pokiaľ sa to stalo do okamihu vyhlásenia rozsudku.

3.5. Žalobcovi škoda uplatnená žalobou vznikla a uplatnil si výlučne položky, ktoré boli nevyhnutne potrebné na odstránenie závadného stavu. Neuplatňuje si náklady, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti a nie sú nevyhnutné na odstránenie vzniknutej škody. Ako príklad uviedol náklady na náhradné motorové vozidlo vo výške 60,- eur, hoci mu vznikol nárok vo výške 62,26 eur.

3.6. Otázka účelnosti používania náhradného motorového vozidla je daná tým, že počas doby poškodenia žalobca nemohol používať svoje motorové vozidlo v dôsledku konania žalovaného. Bol nútený pristúpiť k nájmu náhradného motorového vozidla, aby zamedzil vzniku ďalšej škody - ušlého zisku, čo by bola škoda, ktorá by žalobcovi vznikla, pretože by nebol schopný plniť svoje zmluvné záväzky vo vzťahu k svojim zákazníkom. Navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie s priznaním náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi škodou, ktorá sa prejavuje v znížení aktív poškodeného (poškodenie, zničenie, strata veci) a škodou, ktorá sa prejavuje vo zvýšení jeho pasív (vynaloženie nákladov na odstránenie následkov škody, napr. na vypožičanie náhradného vozidla, ak by bola preukázaná ich účelnosť a dôvodnosť). Až zaplatením nájomného za náhradné vozidlo sa znižuje existujúci majetkový stav poškodeného a dochádza ku skutočnej škode, ktorej náhradu si môže uplatniť voči škodcovi. Nemožno stotožňovať priamu škodu, ktorá vznikla zničením motorového vozidla, s nepriamymi nákladmi ako nepredvídateľnými výdavkami, ktoré prípadne poškodený vynaloží na odstránenie negatívnych následkov škodovej udalosti. Predloženie faktúry - daňového dokladu nepreukazuje úbytok majetkových hodnôt žalobcu - poškodeného. Z faktúry za nájom motorového vozidla bola uhradená len čiastka zodpovedajúca DPH, ktorú si žalobca v konaní neuplatnil. Rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach, nemôže byť ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Pri prenajatom náhradnom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Žalobca nepredložil hodnoverný dôkaz preukazujúci nevyhnutnosť a účelnosť použitia náhradného vozidla. Konštatovanie žalobcu, že by nebol schopný plniť svoje záväzky v prípade nepristúpenia k nájmu náhradného vozidla je nepostačujúce, pretože v zmysle § 132 C. s. p. bol žalobca povinný do konania predložiť všetky dôkazné prostriedky, vrátane knihy jász, nájomnej zmluvy, preberacieho protokolu, svedčiace o nutnosti a účelnosti vynaloženia týchto nákladov a ich úhrade. Odvolateľ má za to, že nárok na náhradu nákladov za odtiahnutie motorového vozidla aj za nájom náhradného motorového vozidla sú premlčané.

5. Žalobca v odvolacej duplike poukázal na svoje predošlé vyjadrenia, ktorých časť zopakoval. Znovu poukázal na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 25Cdo 3010/2006 z 23.09.2008 a sp. zn. 1Cz/86/1990. Uviedol, že z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní 24.10.2018 vyplynulo, že žalovaný nespochybnil, naopak uznal nájom náhradného motorového vozidla, spornou zostala výška tejto náhrady; vzhľadom na § 186 ods. 2 a § 151 ods. 1 C. s. p. potom nebol dôvod na osobitné dokazovanie. Účelnosť používania náhradného motorového vozidla je daná tým, že počas doby poškodenia svojho motorového vozidla žalobca svoje motorové vozidlo používať nemohol a bol nútený pristúpiť k nájmu náhradného motorového vozidla, aby zamedzil vzniku ušlého zisku.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným

postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné sčasti, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v časti prvého výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 335,35 eur spolu s úrokom z omeškania ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v tomto rozsahu v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti tejto časti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody. V časti prvého výroku, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.009,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 14.10.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v tomto rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napokon odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým svedkovi L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: S. XXX priznal svedočné v rozsahu 100% voči žalovanému (druhý výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. d) C. s. p. zrušil.

7. Odvolateľ v odvolaní tvrdil existenciu odvolacích dôvodov vymedzených v § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g), h) C. s. p..

7.1. Inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.) je procesná vada, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. pochybenia pri vykonávaní dôkazov, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím).

7.2. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejaviť v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C. s. p.), alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.).

7.3. Doplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) Doplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) C. s. p. (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) do procesného právneho predpisu od 01.07.2016 je dôsledkom zavedenia nových procesných inštitútov - prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 a nasl. C. s. p.). Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

7.4. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

8. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie prezentovanými pri náhrade škody priznanej vo výške 138,30 eur za opravu vysávača zn. FESTOOL a vo výške 48,05 eur za opravu kotúčovej píly. Žalobca preukázal príčinnú súvislosť (neexistenciu ktorej namietal odvolateľ) medzi okolnosťami, za ktoré škodca (žalovaný) objektívne zodpovedá a vznikom škody. Predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného vozidla sú v zmysle § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka (za použitia ods. 1 tohto zákonného ustanovenia) škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla vzniknutá pri jeho prevádzkovaní prevádzkovateľom a príčinná súvislosť medzi okolnosťami, za ktoré škodca objektívne zodpovedá a vznikom škody. Odvolací súd iba zdôrazňuje, že právny a skutkový záver súdu prvej inštancie o tom, že ide o škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku vedeného dňa 19.08.2015 žalovaným, nie o škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti v súvislosti s prevádzkou dopravného prostriedku nebol v odvolacom konaní (a napokon ani v konaní pred súdom prvej inštancie) spochybnený. Správny

je skutkový záver okresného súdu, že žalobca preukázal svedeckými výpoveďami, že tieto veci sa v čase dopravnej nehody nachádzali v poškodenom motorovom vozidle typu Fiat Ducato EČV LC XXX BY, kde boli vnesené ako nepoškodené. Okamih zistenia poškodenia týchto vecí je nie rozhodujúci, rozhodujúci je okamih, kedy škoda vznikla. Ak mal žalovaný podozrenie, že ku škode na uvedených veciach došlo napr. pri manipulácii s poškodeným vozidlom alebo počas jeho odťahu, mal a mohol uvedenú skutočnosť riadne tvrdiť a navrhnúť vykonať dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Vynaloženie uvedených súm na uvedenie týchto vecí do pôvodného stavu žalobca podoprel okrem faktúr aj výpismi z účtu.

9. Na rozdiel od odvolateľa sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi okresného súdu, ku ktorým dospel pri rozhodovaní o náhrade škody vo výške 14,- eur zodpovedajúcej nákladom vynaloženým žalobcom na kúpu diaľničnej známky, ktorou opatril vozidlo, ktoré si zabezpečil v čase od 19.08.2015 do 21.09.2015 a používal namiesto motorového vozidla poškodeného pri dopravnej nehode. Tvrdenie odvolateľa, že diaľničná známka umiestnená na poškodenom motorovom vozidle nebola pri dopravnej nehode poškodená a možno dôvodne predpokladať, že bola použitá na nové motorové vozidlo, a teda mohla byť použitá aj na náhradné motorové vozidlo, je hypotetické, odvolateľom nepreukázané. Odvolací súd prízvukuje, že v dôsledku poškodenia motorového vozidla Fiat Ducato EČV LC XXX BY, opatreného diaľničnou známkou slúžiacou ako doklad o zaplatení poplatku za používanie diaľnic, pri dopravnej nehode dňa 19.08.2015 spôsobenej protiprávnym konaním žalovaného, bol žalobca v záujme riadneho plnenia svojich záväzkov nútený zabezpečiť si náhradné motorové vozidlo spôsobilé aj na prevádzku po diaľniciach, predpokladom ktorej je úhrada za ich používanie. Doklad o kúpe tzv. mesačnej diaľničnej známky dostatočne preukazuje výšku tejto škody, doba jeho zadováženia (deň po dopravnej nehode) aj časovo obmedzená platnosť diaľničnej známky sú postačujúce na preukázanie, že bola použitá na náhradné motorové vozidlo v situácii, keď žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol vykonanie relevantných dôkazov.

10. Odvolací súd konštatuje, že príčinná súvislosť medzi škodou vzniknutou žalobcovi poškodením výrobku (pracovná doska CORIAN) prepravovaného k zákazníkovi pri uvedenej dopravnej nehode a protiprávnym konaním žalovaného daná je. Žalobca výrobok k zákazníkovi bez poškodenia nedopravil v dôsledku dopravnej nehody, pri ktorej žalovaný porušil svoje povinnosti vodiča. Odvolateľ síce spochybnil žalobcove vyčíslenie nákladov na uvedenie tohto výrobku do pôvodného stavu čiastkou 135,- eur, predstavujúcich škodu, nijaký dôkaz na preukázanie nesprávnosti tohto vyčíslenia (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok) nenavrhol vykonať ani nepredložil.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznávajúcej žalobcovi náhradu škody vo výške 250,- eur za polep autoreklamy odvolací súd zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko z neho nie je zrejmé, či ide o náhradu škody vzniknutej zničením autoreklamy už nalepenej (zrejme v r. 2011) na poškodené motorové vozidlo (teda náhradu jej hodnoty), alebo ide o náhradu škody vzniknutej vynaložením nákladov na nalepenie novej autoreklamy po dopravnej nehode (zo dňa 19.08.2015) na motorové vozidlo žalobcu po jeho oprave. Okresný súd totiž vychádzal z faktúry vystavenej v r. 2011 za „pôvodnú“ autoreklamu, no uvádza, že ak by nedošlo k dopravnej nehode, žalobca by uvedený výdavok nemusel znovu vynakladať. Ak má ísť o škodu predstavujúcu majetkové hodnoty, ktoré musí žalobca vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu kúpou nového polepu autoreklamy ako ďalej uviedol okresný súd, tento nevysvetlil, prečo pri ustálení výšky náhrady škody vychádzal z preukázaných nákladov na zabezpečenie autoreklamy, vynaložených v r. 2011. Úlohou okresného súdu pri rozhodovaní o tejto časti nároku bude po vypočutí žalobcu ustáliť, čo je predmetom tohto nároku. Odstránenie týchto rozporov umožní správne rozhodnúť o výške náhrady tejto škody - je rozdiel, či má ísť o náhradu škody za zničenie autoreklamy, ktorou bolo poškodené motorové vozidlo oblepené (zhotovenej v r. 2011 za 250,- eur bez DPH), alebo o náklady vynaložené na zhotovenie novej reklamy.

12. V časti prisudzujúcej náhradu škody vo výške 212,53 eur za odtiahnutie poškodeného motorového vozidla odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, lebo okresný súd priznal tento nárok bez toho, aby sa zaoberal obranou žalovaného. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu síce vyplýva, kedy došlo ku škodovej udalosti (19.08.2015), nie je však zrejmé, kedy žalobcovi vznikla škoda spočívajúca v zmenšení jeho majetku, ktorej náhrady sa v tomto konaní domáha. Konkrétne sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, či je pre priznanie náhrady škody postačujúca existencia záväzku žalobcu uhradiť náklady vzniknuté firme zabezpečujúcej odtiahnutie poškodeného motorového vozidla bez ohľadu na reálnu dobu jeho splnenia, alebo je rozhodujúca doba splnenia tohto záväzku (žalobca nepreukázal ani netvrdil, že svoj záväzok

splnil, predložil iba príkaz na jeho úhradu). Okrem uvedeného sa okresný súd v novom rozhodnutí vysporiada aj s námietkou premlčania tohto nároku vznesenou odvolateľom.

13. Ani v prípade náhrady škody spočívajúcej v nákladoch vynaložených na požičanie iného motorového vozidla za dobu, počas ktorej nemohol žalobca používať motorové vozidlo poškodené dopravnou nehodou súd prvej inštancie neodpovedal na otázku, kedy žalobcovi vznikla škoda spočívajúca v zmenšení jeho majetku, či postačuje existencia záväzku uhradiť tieto náklady zmluvnému partnerovi a irelevantná je doba jeho splnenia, alebo naopak doba splnenia tohto záväzku je pre priznanie náhrady škody rozhodujúca (žalobca nepreukázal ani netvrdil, že svoj záväzok splnil, predložil iba príkaz na úhradu dlhu). Zodpovedanie tejto otázky potom umožní okresnému súdu posúdiť námietku premlčania tejto časti nároku vznesenú žalovaným.

13.1. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobcovi patrí náhrada škody spočívajúca v nákladoch vynaložených na požičanie iného motorového vozidla za dobu, počas ktorej nemohol používať motorové vozidlo poškodené dopravnou nehodou, ak prevyšuje výdavky s užívaním vlastného automobilu. Odvolací súd dopĺňa, že aj v zmysle judikatúry (R 7/1992) je dôsledkom poškodenia vlastného automobilu, kvôli ktorému bola nutná výpožička iného motorového vozidla, iba vynaloženie čiastky, o ktorú prevyšovali náklady na vypožičanie automobilu (porovnateľného s poškodeným) výdavky, ktoré by boli spojené s používaním automobilu vlastného. Táto čiastka totiž prevyšuje hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na nápravu stavu spôsobeného škodovou udalosťou. Skutočnou škodou je škoda spočívajúca v tom, že sú vynaložené vyššie náklady na vypožičanie veci, ktorá má nahradiť vec dočasne v dôsledku poškodenia nepoužiteľnú, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Okresný súd vychádzajúc z faktúry č.20150598 vystavenej spoločnosťou autosport Szilágyi s.r.o. Lovinobaňa dňa 22.9.2015 konštatoval, že žalobca si vypožičal rovnaké motorové vozidlo ako bolo jeho motorové vozidlo poškodené pri dopravnej (Fiat Ducato). Ako uviedol Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 3911/2007 zo dňa 30. 03. 2010, úvaha o porovnateľnosti vypožičaného vozidla s vozidlom poškodeným závisí od okolností konkrétneho prípadu. Môže sa odvíjať aj od triedy, úžitkových a jazdných vlastností vozidiel, ak sú známe. Výška náhrady za požičanie motorového vozidla ako škody nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale výškou čiastky účelne vynaloženej. Výšku náhrady škody treba stanoviť s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Odvolateľ argumentoval aj tým, že skutočne účelné náklady sú iba náklady vo výške rozdielu medzi nákladmi, ktoré by mal poškodený na prevádzku svojho motorového vozidla a nákladmi za prenájom motorového vozidla. Z rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, či prisúdená suma 1.375,- eur predstavuje iba cenu dohodnutú medzi žalobcom a jeho zmluvným partnerom za požičanie motorového vozidla, alebo sú v nej zahrnuté aj výdavky spojené s jeho prevádzkou, či a ako ich okresný súd pri rozhodovaní zohľadnil. K tvrdeniu odvolateľa, že medzi prevádzkové náklady možno zaradiť pohonné hmoty, servisné náklady, pneumatiky a ich najväčšiu časť predstavuje amortizácia (takmer 50% celkových prevádzkových nákladov) odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3911/2007, podľa ktorého je aplikácia zákona o cestovných náhradách č. 119/1992 Zb. pri určovaní výšky náhrady za prenájom náhradného motorového vozidla vylúčená.

14. Pri nároku na náhradu škody predstavovanej mzdou 54,56 eur vyplatenou zamestnancom H. W.mu a L. H. za deň 19.08.2015, nákladmi za remontáž GPS vo výške 57,- eur a nákladmi za motorové vozidlo vyslané po týchto zamestnancov na miesto dopravnej nehody 60,- eur odvolateľ spochybnil právne posúdenie veci okresným súdom, ktorý aplikoval § 427 OZ. Uviedol, že vznik škody v dopravnom prostriedku v priebehu trvania prepravy sám osebe neznamena, že ide o škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v odseku 14 odôvodnenia svojho rozsudku podrobne vysvetlil právny rámec zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, vysvetlil aj v čom spočíva osobitná povaha tejto prevádzky. Vo vzťahu k uvedeným trom nárokom ale neuviedol, ako osobitná povaha prevádzky motorového vozidla vyvolala škodu spočívajúcu vo vzniku nákladov na remontáž GPS, na vyplatenie mzdy dvom zamestnancom a nákladov na ich prevoz z miesta dopravnej nehody.

14.1. K odvolacím námietkam týkajúcim sa náhrady škody vzniknutej vyplatením mzdových nárokov zamestnancov H. W. a L. H. a odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že súd prvej inštancie aj odvolateľ dostatočne nerozlišujú, či týmto pracovníkom žalobca ako zamestnávateľ za deň 19. 08. 2015 zaplatil mzdu (ktorá zamestnancovi v zmysle § 118 Zákonníka práce patrí za vykonanú prácu), alebo náhradu mzdy (prisúchajúcu v zákonom určených prípadoch, keď zamestnanec nemôže vykonávať svoju prácu pre prekážky existujúce buď na jeho strane, alebo na strane zamestnávateľa). Okresný

súd v úvode ods. 28 odôvodnenia rozsudku uvádza, že suma 54,56 eur bola náhradou mzdy, v jeho závere ale konštatuje, že ide o vyplatenú mzdu. Obdobne odvolateľ v odvolaní najskôr namieta náklady na náhradu mzdy zamestnancov, neskôr neexistenciu príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uhradením mzdy zamestnancov a nejasnosť výpočtu požadovanej sumy. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní preto bude vypočítaním žalobcu zistiť, či čiastka 54,56 eur predstavuje mzdu vyplatenú zamestnancom za uvedený deň, alebo jej náhradu. Po ustálení základu tohto nároku (z hľadiska pracovného práva) potom možno posudzovať, či je jeho výška uplatnená ako náhrada škody, správna. Za týmto účelom žalobca predloží presný výpočet tohto nároku. Následne okresný súd posúdi, či ide o škodu vzniknutú žalobcovi pri dopravnej nehode zo dňa 19. 08. 2015 zavinenej žalovaným alebo v súvislosti s ňou aj to, či je daná zodpovednosť žalovaného a o ktorý druh škodového zodpovednostného právneho vzťahu ide, keď súd nie je právnym posúdením nároku viazaný (to platí aj pri ostatných čiastkových nárokoch, pri ktorých žalovaný namietol aplikáciu § 427 OZ, ak táto nie je správna).

14.2. Odvolací súd nepovažuje za vzájomne sa prelínajúce nároky žalobcu na náhradu škody vzniknutej z dôvodu uhradených mzdových nárokov zamestnancov (či už mzdy, alebo náhrady mzdy), nákladov na náhradné motorové vozidlo a sumy uhradenej za vypožičanie (iného) náhradného motorového vozidla. Mzdové nároky zamestnancov nemajú žiaden súvis s ich prepravou z miesta dopravnej nehody (náklady s tým spojené označil odvolateľ ako náklady na náhradné motorové vozidlo) a odvolateľ ho ani netvrdil. Náklady na odvoz zamestnancov z miesta dopravnej nehody sú odlišné aj od nákladov vzniknutých s vypožičaním náhradného motorového vozidla (slúžiaceho na výkon podnikateľskej činnosti žalobcu počas odstraňovania závad na poškodenom motorovom vozidle).

15. Vychádzajúc z obsahu odvolania súd prvej inštancie v novom konaní zistí, ktoré čiastkové nároky boli žalobcovi uhradené z havarijného poistenia, či poisťné plnenie nebolo poskytnuté aj na náhradu škody uplatnenej žalobcom v tomto súdnom konaní a či sa poisťovňa nedomáha ich regresnej úhrady od žalovaného. Dopytom na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov okresný súd zistí, či medzičasom nebolo plnené poisťné z Garančného fondu Rumunška.

16. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania (tretí výrok), hoci odvolaním formálne napadol celý rozsudok. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C. s. p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho s poukazom na § 396 ods. 3 C. s. p. zrušil, pričom súd prvej inštancie rozhodne v novom rozhodnutí o trovách celého, teda aj odvolacieho konania. Súd prvej inštancie v poučení nachádzajúcim sa v písomnom vyhotovení rozsudku uviedol, že proti jeho tretiemu výroku odvolanie nie je prípustné, podľa § 357 ods. 1 písm. m) C. s. p. odvolanie proti výroku o nároku na náhradu trov konania prípustné je, preto sa ním odvolací súd zaoberal (§ 362 ods. 3 C. s. p. analogicky).

17. Okresný súd v rozsudku napadnutom odvolaním priznal svedkovi L. H. svedočné v rozsahu 100 % voči žalovanému (druhý výrok). Odvolateľ podal odvolanie proti celému rozsudku, teda aj proti tomuto výroku. Odvolací súd pri skúmaní prípustnosti odvolania voči tomuto výroku dospel k záveru, že ide o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, preto je odvolanie voči nemu prípustné podľa § 357 ods. 1 písm. m) C. s. p.. Z obsahu spisu vyplýva, že tento svedok bol vypočítaný na pojednávaní konanom dňa 24. 10. 2018 a uviedol, že si uplatňuje ako svedočné náhradu mzdy. Okresný súd ho poučil o potrebe oznámenia výšky tejto náhrady a predloženia dokladov o príjme v lehote 10 dní pod následkom zániku náhrady. Predpokladom priznania svedočného podľa § 258 ods. 1 C. s. p. je totiž riadne uplatnenie požadovanej náhrady, ktorého súčasťou je aj jej vyčíslenie. Náhradu je v zmysle § 258 ods. 3 C. s. p. potrebné uplatniť pri podaní výpovede, najneskôr do desiatich dní, inak právo na náhradu zaniká. Svedok si svedočné neuplatnil nielen v uvedenej lehote, ale doteraz vôbec. Na okraj odvolací súd podotýka, že v zmysle § 258 ods. 1 C. s. p. možno svedkovi priznať iba náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom. Oproti právnej úprave v § 139 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa v rámci svedočného svedkovi náhrada za stratu ušlého zárobku (vychádzajúc z § 137 ods. 4 písm. a) Zákonníka práce) nepriznáva. Odvolací súd potom tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil aplikujúc § 389 ods. 1 písm. d) C. s. p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).